

til at yde Fødselshjælp overalt, hvor det kræves af hende, skal Betalingen derfor ogsaa være hende sikret. Desuden paa- lægges det paa Landet Amsraadet, i København og Købstæderne Byraadene, at sørge for, at der er et tilstrækkeligt Antal af Distriktsjordemødre til, at Befolkningen kan blive hjulpet i Tilfælde af Fødsler, og derfra gælder kun den Undtagelse, at man ikke i København eller i de større Købstæder, hvor Befolkningen er meget tæt, behøver at ansætte Distriktsjordemødre. Ansættelsen foretages af Amsraadet eller af Byraadet, og om Lønningen gælder følgende Regler: Enhver Distriktsjordemoder skal i Løn have mindst 500 Kr. med Alderstillæg hvert 4de Aar 50 Kr. indtil 700 Kr. Lønnen udredes af vedkommende kommunale Kasse, dog at Staten refunderer de til Alderstillæg medgaaede Beløb. Tjenestealderen regnes fra første Ansættelse i Distriktsjordemoderstilling eller Reservejordemoderstilling. Der tillægges derhos Distriktsjordemoderen passende fri Bolig eller en af Amsraad eller Byraad fastsat Godtgørelse, for hvilken en saadan Bolig kan lejes, og, saa vidt muligt, Telefon. Jordlod maa ikke tillægges Jordemødre, der ansættes eller forflyttes efter denne Lovs Ikrafttræden. I Kommissionen har der været nogen Tvivl paa dette Punkt, idet nogle holdt paa, at Jordemødrene paa Landet skulde blive ved at have en Jordlod, andre, at man straks skulde træffe den Bestemmelse, at ingen Jordemoder maatte have nogen Jordlod. Jeg har søgt at hugge denne Knude over ved Bestemmelsen om, at de Jordemødre, der ansættes efter, at dette Lovforslag er ophøjet til Lov, ikke faar Jordlod, men de, der nu er ansatte, bliver ved at beholde Jordlodden. Det kan for dem være tilvant, og Jordemoderens og Jordemodermandens hele Økonomi kan i alt Fald for en væsentlig Del være bygget paa, at de har en saadan Jordlod. Det vilde vist derfor være urigtigt nu at tage den fra dem. I hvert Amt skal Amsraadet desuden ansætte 1 à 2 Reservejordemødre, efter som der er Trang dertil. Naar en Distriktsjordemoder har en Alder af 65 Aar, kan hun forlange sin Afsked med Pension, og naar hun har naaet en Alder af 70 Aar, skal hun afskediges med Pension. Dernæst bestemmes det, at for saa vidt hun er ansat efter denne Lovs Ikrafttræden, taber hun i begge Tilfælde Retten til at praktisere indenfor det Amt, hvor hun sidst har været ansat. Ogsaa paa dette Punkt har

der været nogen Strid i Kommissionen, idet nogle holdt paa, at det skulde være forbudt enhver paa Grund af Alder afskediget Jordemoder at praktisere indenfor sit tidligere Omraade, medens andre holdt paa, at de vedblivende skulde have Ret dertil. Ogsaa paa dette Punkt har man søgt at foretage en Deling ved en Bestemmelse om, at de Jordemødre, der nu er ansatte, naar de afskediges paa Grund af Alder, alligevel skal have Lov til at praktisere i det samme Amt, hvis de endnu har Kræfter dertil, hvilket jo kunde tænkes. Det er jo meget muligt, at en Kvinde kan være en erfaren og dygtig Jordemoder til at hjælpe i enkelte Tilfælde, men dog ikke længere har Kraft til at bestride en Distriktsjordemoders mere anstrengende Hverv. Der er god Grund til at tage Hensyn til de Distriktsjordemødre, der nu har Ansættelse, og gøre dem en Indrømmelse, thi da de blev ansat, blev det ikke sagt dem, at de ikke maatte praktisere i det Amt, hvor de havde været ansat, naar de blev afskediget paa Grund af Alder. Derimod kan man godt træffe den Bestemmelse, at de Distriktsjordemødre, som herefter bliver ansat, ikke maa praktisere mere i det vedkommende Amt, naar de afskediges paa Grund af Alder. De ved jo nemlig, hvad de gaar ind til. Det foreslaas saa, at Justitsministeren ved en for 10 Aar ad Gangen udfærdiget Bekendtgørelse efter at have indhentet Udtalelser saavel fra Amt og Byraad som fra Sundhedsstyrelsen fastsætter de mindste Beløb, der skal ydes Distriktsjordemødrene. Man har fundet dette mere hensigtsmæssigt end at fastsætte bestemte Takster i Loven, da Taksterne i saa Tilfælde kun vilde kunne ændres ved Lov. Det er rimeligt, at man ad administrativ Vej, naar Ministeriet har spurgt alle de ovennævnte Autoriteter, kan ændre Taksterne efter de vekslende Tiders Krav.

Man har fra en enkelt Side i det høje Folketing til at begynde med hævdet den Anskuelse, at dette Lovforslag vilde medføre meget store Udgifter for Kommunerne, men denne Paastand blev gendrevet, og det blev paavist, hvad der ogsaa fremgaar af Medicinalkommissionens Betænkning, at de forøgede Udgifter, som denne Lovs Ikrafttræden vil medføre for samtlige Kommuner i Landet, er 3,000 Kr. om Aaret. Jeg tror derfor ikke, at der af Hensyn til de Byrder, som ved dette Lovforslag paalægges Kommunerne, er Grund til at nære Ængstelse for at gennemføre det. Jeg vil meget anbefale Lov-